

derfor blive billigere for lønmodtagerne, hvis der er konkurrence mellem kasserne om at holde omkostningerne nede, uden at det går ud over serviceniveauet.

Vi lægger vægt på, at der kan dannes a-kasser uden tilknytning til faglige organisationer og dermed LO. Vi er naturligvis bekendt med, at a-kasserne ikke må yde tilskud til politiske partier, og at det ikke kan kræves, at a-kassemedlemmer er medlemmer af den korresponderende faglige organisation, men det er jo ikke nogen hemmelighed, at a-kassemedlemmer, der ikke er medlemmer af den korresponderende fagforening, udsættes for pression for at få dem til at melde sig ind i fagforeningen. Der er således kun formel frihed til ikke at være medlem.

Arbejdsministeren sagde, at vi skulle studere det, der blev sagt sidst, og det har jeg så gjort, og derfor skal jeg referere noget af det, som den socialdemokratiske ordfører sagde, sidste gang vi behandlede forslaget:

Der blev sagt, at a-kasse-administrationen skal blive i fagkasseregi, fordi det er her, man har de bedste forudsætninger for at have kendskab til medlemmernes fagspecifikke viden og kunnen, men dertil vil jeg kun sige, at det bedste kendskab til de forhold har medlemmet selv. Og a-kassen har altså – som jeg allerede har været inde på – ikke interesse i at miste medlemmer. Så derfor kan lønmodtageren kun være interesseret i at skifte fagområde, hvis der byder sig bedre vilkår, eller hvis der dermed i det hele taget er bedre forudsætninger for at få et job.

Vi stiler med andre ord mod større frihed for den enkelte og ønsker at modarbejde noget af den stivhed, der er på det danske arbejdsmarked.

Arbejdsministeren sagde i sin indledning, at ministeren ikke tror, det vil give øget faglig mobilitet, og så nævnte ministeren, at der i forvejen er 130.000, der overflyttes problemfrit.

Jamen hvis det er sådan, at den pågældende a-kasse, som medlemmet er i i dag, er god nok, hvorfor skulle medlemmet så søge over i en tværfaglig a-kasse?

Jeg synes ikke, man giver lønmodtageren særlig meget respit eller har den opfattelse, at lønmodtageren vil sit eget bedste, og det synes jeg er et fundamentalt problem for den socialdemokratiske arbejdsminister.

Vi fik heller aldrig svar på, hvorfor arbejdsformidlingen i dagens Danmark er tværfaglig. For hvis man ikke duer, hvis man er tværfaglig, hvorfor skal arbejdsformidlingen så være tvær-

faglig? Og ville det så ikke være en god idé, at kommunerne også fik lov til at formidle arbejde?

Der er ikke i forslaget tale om tvang; der er tale om frihed til at vælge noget andet, hvis man har lyst, og man vil altså ikke blive tvunget over i noget andet.

Hr. Ole Vagn Christensen er ligesom sidste gang imod forslaget, og det er vi kede af. Og hr. Ole Vagn Christensen lagde vægt på, at vi har et stabilt arbejdsmarked.

Dertil vil jeg så sige, at problemet jo nok er, at det måske er for stabilt, eller sagt med andre ord, at det er for stift, at der ikke er tilstrækkelig faglig mobilitet.

Og jeg synes, det er vigtigt at understrege det, som også hr. Bendt Bendtsen var inde på: at forslaget drejer sig om frihed for den enkelte lønmodtager og ikke så meget om det, som ministeren var inde på: frihed for arbejdsgiverne.

Det er altså lønmodtagerne, der er udgangspunktet for dette forslag. Og jeg var lidt overrasket over, at ministeren rodede sig ud i noget i retning af, at det i virkeligheden støtter virksomhederne og arbejdsgiverne, for vores forslag drejer sig altså om at hjælpe lønmodtagerne.

Hr. Aage Frandsen afviser bl.a. af ideologiske grunde forslaget, og den tankegang kan jeg sådan set godt følge, for der er da også ideologi i dette forslag. Men når jeg tænker på, at SF tit taler om nærdemokrati og sådan nogle ting, undrer afvisningen mig alligevel, for den viser jo, at SF faktisk ikke har særlig stor tillid til den enkelte lønmodtager, for hvis SF havde tillid til den enkelte lønmodtager, ville SF jo ikke have noget imod, at der kom endnu en a-kasse, som man kunne indmelde sig i, hvis man havde lyst til det. Men for SF's vedkommende er der nok tale om en ideologisk afvisning.

Hr. Tom Behnke støtter selvfølgelig forslaget, idet han mener, at det centrale er, at et frit valg giver lavere priser og højere kvalitet, og det er altså også et af hovedmotivene til forslaget.

Fru Jette Gottlieb roder sig for mig at se ud i et lidt ejendommeligt argument, for fru Jette Gottlieb betragter det som et problem, at man som lønmodtager kan komme til at søge ind i en a-kasse med få arbejdsløse og dermed færre udgifter! Men en af bevæggrundene for os er jo netop, at hvis en eller anden a-kasse er bedre til at få sine medlemmer i arbejde igen, skal det være sådan, at andre lønmodtagere kan søge ind i den pågældende a-kasse og på den måde komme i arbejde. For det er jo faktisk sådan, at